

tag, der er i det her lovforslag, alene skal kompensere for den dystre baggrund, som jo er lovforslagets hovedelement, nemlig en forøgelse af farten, som giver dræbte og kvæstede. Den konsekvens sidder man overhørig. Det er kynisme af meget, meget høj klasse.

Karsten Nonbo (V):

Nu er der én ting, man skal holde sig for øje i den debat, og det er, at det her lovforslag gælder hastigheder på motorveje og kun på motorveje. Så jeg går ud fra, at det er det, debatten kommer til at dreje sig om i dag. Den kommer formentlig og forhåbentlig også til at dreje sig om hastigheden mellem 110 og 130 km/t. For de, der kører stærkere, kører for stærkt, og dem vil vi netop med det ændringsforslag, som kommer fra justitsministeren, bekæmpe hårdere, således at vi nedsætter tolerancen for en betinget frakendelse til 160 km/t., hvor det i det oprindelige forslag var 180 km/t. Så det håber jeg på at der er gehør for.

Men jeg kan alligevel ikke lade være med at kommentere den misinformation, der har været i forbindelse med hele dette lovforslag.

Vi havde jo selvfølgelig en oplevelse, sidst vi havde et samråd med justitsministeren, hvor nogle trafikinformatorer kom, og det gjorde jo indtryk på alle, at de sad i rullestole, fordi de havde været ofre for færdselsuheld.

Det, som også gjorde indtryk på mig, var, at man forsøgte at flytte debatten væk fra motorvejene, fordi – som man kunne læse i B.T. næste dag:

»Vi var fire fyre, der kørte om kap i to biler efter at have været i biografen. Jeg sad i den ene, der kørte ind i et stort vejtræ med over 100 km/t. et sted, hvor vi måtte køre 50 km/t.«

Den anden fortalte også sin historie. Han var kørt galt med over 100 km/t. et sted ved Saksøbing i 1983, og det er først lige besluttet nu, at der skal bygges motorvej ved Saksøbing.

Derfor vil jeg appellere til, at det, vi debatterer her, og det, man tager til indtægt, er hastighederne på motorveje og ikke hastighederne på landeveje, for de hastigheder, der er, når man kører sindssygt på landeveje, er altså dem, der giver de mange færdselsdrab.

Kl. 14.45

Jeg har kigget meget intensivt på tallene og har heldigvis kunnet konstatere, at vi siden nytår har haft ni færdselsdrab på motorveje i år. Ud af de ni er de seks på strækninger, som ligger i Københavns og Roskilde Amt. De ligger altså

inden for de områder, hvor regeringen overhovedet ikke tænker på at hæve hastighedsbegrænsningen fra de 110 km/t. Måske finder man ved inventeringen nærmere ud af, at den skal sænkes på de strækninger. I forbindelse med de seks var der i forvejen nedskilte, således at de kørte langt over de nedskilte 80 eller 90 km/t., som var tilladt. En enkelt var spøgelsesbilist.

Langt de fleste, for ikke at sige alle – jeg tør ikke sige alle, da jeg jo ikke kender dem til bunds, men stort set alle – vedrører nøjagtig ikke hastigheder mellem 110 og 130 km/t., som er til debat her i dag. Derfor kan vi i Venstre støttestyrets justitsministerens forslag om, at vi skærper sanktionerne over for dem, der kører mere end 160 km/t.

Så er der et forslag fra oppositionen, som altså ikke vedrører hastigheder på motorvej, men hastigheder på de andre veje generelt. Var det ikke kommet her 2 minutter i 12, så ville jeg ikke afvise, at det er noget, vi kunne se positivt på. Måske skal man i næste samling se på, om tolerancen på andre veje end motorveje skulle have en gennemgang og eventuelt også en nedjustering. Men det skal ikke forhindre os i at sige ja til at nedsætte tolerancen her på motorvej.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt bede Venstres ordfører om at nå frem til den samme erkendelse som justitsministeren, nemlig at det helt bærende i forhold til den trafikikkerhedsmæssige del af de forslag, der er fremlagt af regeringen, er den politimæssige kontrol. Altså det, at de her skærpede regler bliver håndhævet, er naturligvis bærende. Den del er naturligvis kompenserende over for hele hovedelementet i lovforslaget, også det eneste, som rent faktisk står i regeringens grundlag, nemlig at man skal op på de 130 km/t., og at der ikke er penge til den øgede kontrol. Der er ikke flere penge til det. Det vil sige, at det er inden for politiets nuværende ressourcer, man skal prioritere det. Og afslutningsvis, at vi ikke efterfølgende noget sted kan se, om den prioritering er sket.

Jeg synes, det er værd at vide, hvordan Venstre forholder sig til de her dele, for det er altså dybt bekymrende, hvis man vedtager et lovforslag, hvori der højt og klart står to-tre ekstra døde om året plus de kvæstede, og så siger man, at det kompenserende er en lang række af tiltag, som vi så ikke kan være sikre på kommer til at